

do igitur aliquem videro à precationis studio abesse, neq; illius ardenti ac vehementi amore teneri; iā mihi exploratū est, nihil ab eo magnificū, nihil præclarū possideri. Quando verò aliquē cerno in Deo colēdo sine satietate persistere, q; nō precari assidue in magnis numeret detrimentis; omnium illum virtutū acerrimum cultorē, Deiq; templū esse cōiicio. Quod si amictus hominis, pedū gressus, & risus dentiū, quæ in eo celantur intus, retegūt. sapientis Salomonis sententiā, multo magis precatio, Deiq; cultus, est iustitiæ argumentū: cū illa, vestis quædam sit spiritalis ac diuina, quæ mentes nostras magno decore ac pulchritudine induit, & exornat: quæ singulorum viuendi rationem aptam efficit atque compositi-

καὶ πάντα ἐκείθεν τὰ ἀγαθὰ κατὰ βίωσιν προσδοκῶντας. ὅταν οὖν ἴδω ἑνὸς μὴ φιλεῖν τὰ προσδύχλιον, μηδὲ θερμὸν ἔρωτα ταύτης ἔχοντα, καὶ σοφὸν, ἥδη μοι ἔστι δὴλός ἐστιν ὡς εἶδεν γυναῖον ἐν τῇ ψυχῇ κέκτιται. ὅταν δὲ ἴδω τινὰ τῆς τῆ Θεῶ λατρείας ἀκέρως ἐχόμενον, καὶ τὸ μὴ προσδύχεσθαι συνεχῶς, ἐν ταῖς μεγίσταις ἀριθμῶντα ζημίαις, τεκμαίρομαι τὸν τοιοῦτον πάσης ἀρετῆς ἀσκητικῶν εἶναι βέβαιον, ἢ τῆ Θεῶ ναόν. εἰ γὰρ σολισμὸς ἀνδρὸς, ἢ βῆμα ποδῶν, ἢ γέλωσ ὀδόντων ἀναγγέλλει τὰ πρὸς αὐτῶ, κατὰ τὸν σοφὸν Σολομῶντα, πολλῶ μάλλον δὲ χη, ἢ ἡ λατρεία Θεῶ σημεῖόν ἐστι δικαιοσύνης ἀπάσης, σολῆς ἔσα πνδ μαλικῆ, καὶ θεία,